

CAVALL BERNAT
Punsola-Reniu (V/Ae o 6c ~ 240m)
Primera:
M. Punsola i J. Reniu (maig de 1971)
Material:
17 cintes exprés

Des de la seva obertura l'any 1971 la Punsola ha esdevingut un dels traçats més populars del Massís i la gran clàssica del Cavall Bernat. La via segueix al peu de la lletra l'aresta nord-est, primer per amables rampes, que poc a poc donen pas a un terreny vertical i fins i tot lleugerament desplomats en algun punt, per acabar marxant pel vessant nord amb una deliciosa placa de preses cantelludes amb l'incomparable marc de la Paret de Diables de teló de fons. Molt equipada i per tant concorreguda, sempre hi veurem alguna cordada enfilada, així que segurament haurem d'agafar torn i prendre paciència.

- Via: Punsola-Reniu
- Zona: Montserrat – Cavall Bernat
- Dificultat: V/Ao o 6c (MD-)
- Dificultat obligada: V/Ao
- Llargària: 240 metres
- Grau d'exposició: Baix
- Grau de compromís: Mitjà/baix
- Equipament: Via totalment equipada amb parabolts
- Material: 17 cintes exprés
- Orientació: Nord-est
- Valoració: *****

Aproximació:

Deixem el vehicle a l'aparcament del Refugi de Santa Cecília i prenem el camí de l'Arrel direcció al Monestir. Quan estem a l'alçada del Cavall i pocs metres abans d'arribar a la Canal del Cavall trobarem un corriol que s'enfila recte amunt. El prenem i en pocs minuts arribem a la base de l'agulla. Des d'allí, amb una senzilla grimpada arribem a la R0 (30 metres de III).

L1(IV+)

La primera tirada és una agradable placa inclina que ens serveix per anar escalfant motors. La roca hi és bona i l'escalada plaent. 50 metres.

L2(IV+)

Segueix la tònica de la tirada anterior, amb bona roca i passos agradables. No obstant la via a guanyant verticalitat lleugerament. La reunió la muntem en un còmode relleix.

L3(V)

Després d'uns primers metres en placa ens situem a l'esquerra d'una fissura que ens mena sota una panxa. La superem amb un pas atlètic i molt ben protegit i continuem progressant aprofitant les bones preses que ens regala la fissura fins que arribem a la reunió, de nou força còmoda. Des d'aquest punt ens podem escapar cap al coll del vessant sud. 35 metres.

L4(V+)

Llarg curtet i vertical, molt assegurat i poc obligat. En aquesta tirada una bona col·locació de peus serà fonamental. La roca la trobem un pèl rentada en algun punt. 20 metres.

L5(V/Ao o 6b+)

Arribat a aquest punt la posició ja és prou elevada i l'ambient de gran paret. En aquest llarg, també molt assegurat, despleguem l'escalada més montserratina, jugant amb l'equilibri i la bona presa que anem trobant. A mitja tirada la cosa es posa un pèl desplomada i haurem d'esprintar si volem passar en lliure. A mida que ens apropem a la reunió les preses cantelludes tornen a aparèixer i la dificultat es suavitza. La reunió és penjada. 35 metres.

L6(V/Ao o 6c)

Des de la reunió el llarg es veu bastant banal, però és sens dubte el llarg més dur en lliure. Després d'arribar a un topi marró característic tenim una secció de cinc o sis metres molt difícil a vista, amb presa petita i verticalitat. Novament podem passar en A0 sense cap esforç. 20 metres.

L7(IV+/A0 o 6a)

Sortim de la reunió cap a la dreta amb un aeri flanqueig (6a o A0) que ens mena al vessant nord. Des d'aquest punt només ens resta un excel·lent mur de presa cantelluda, sens dubte la cirereta del pastís. Abans d'arribar al cim trobem una reunió que no cal fer. 25 metres.

Descens:

Dos ràpels pel vessant sud, un de 20 metres fins a sobre la berruga i un altre de 40 fins l'inici de la via Normal. Després anirem a agafar la canal del Cavall i desfarem el camí d'aproximació.

El que més m'ha agradat:

- Traçat superb.
- Ambient genial.
- Bona roca.